

[Ingerlise Koefoed]

I SF er vi enige med alle bekymrede politikere og borgere om, at der er grund til at tage de stigende underskud på den indenlandske og den udenlandske balance alvorligt. Men vi er ikke enige i de metoder, som regeringen foreslår for at komme underskuddene til livs, specielt ikke når der tales om det indenlandske underskud.

Vi mener, at statens interne underskud er et symptom på, at krisen bliver værre og værre, og at den forårsager større og større arbejdsløshed og mere og mere social nød, men vi mener ikke, at man kan komme underskuddet til livs ved ubarmhjertige besparelser. Vi mener tværtimod, at den besparelsepolitik over for de svage grupper, som regeringen nu er slået ind på, vil gøre krisen endnu dybere og underskuddene endnu større, rent bortset fra det menneskeligt tragiske i at skulle hente besparelser ind ved at skære i overførslerne. Det, der skal til, er efter vores mening beskæftigelse, der nedsætter udgifterne til dagpenge og bistandshjælp, og et samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, som resulterer i en produktion, der bl.a. kan være valutabesparende og arbejdsskabende. De, der måtte være yderligere interesserede i, hvad det er, vi mener om en alternativ økonomisk politik, kan på vores sekretariat få udleveret et hæfte, som hedder »En alternativ økonomisk politik«, og som er udarbejdet af socialistisk folkepartis folketingsgruppe.

Det, der gør problemet med de manglende investeringer størst, er nok det meget høje renteniveau. Der hersker ikke megen tvivl om, at staten med sin udstedelse af statsobligationer og sin optagelse af udlandslån er med til at holde det danske renteniveau højt. Vi mener, at det, når der er tale om indlandslån, ville være rimeligt at satse på en udstedelse af obligationer og statsgældsbeviser op til en vis procentdel af underskuddet, men ikke til dækning af hele underskuddet. En bemyndigelse på f.eks. 60 pct. af den søgte bemyndigelse kunne måske betyde et rentefald og en kanalisering af noget af kapitalen over i andre og mere aktive værdipapirer, hvad der vel ikke ville være indvendinger imod fra regeringens side.

Jeg vil stille spørgsmål om dette i udvalget, og jeg kan også bebude et ændringsforslag fra SF i den retning.

Med hensyn til rentens forbindelse med udlandslåne vil jeg spørge finansministeren, om der overhovedet er grund til at opretholde fiktionen om, at man ved at lægge det danske renteniveau over det udenlandske får den private kapital til at låne i udlandet. Der er jo ikke længere ret mange andre end staten, der låner i udlandet, og hvis det fortsætter sådan, så forekommer det mig direkte umoralsk at opretholde et kunstigt højt dansk renteniveau.

Sammenfattende om de to lovforslag vil jeg sige, at vi forbeholder os vores stilling til indlandslåne, men vi vil støtte udlandslåne; men vi vil altså gerne høre nærmere om, hvad finansministeren vil gøre for at få det danske renteniveau ned.

Til slut vil jeg bare udtrykke min forbløffelse over, at befolkningen i forbindelse med venstres landsmøde skulle høre økonomiministeren udtale – jeg citerer efter hukommelsen – at Danmarks kreditværdighed lå på linje med Argentinas og Portugals. Et par dage efter hørte jeg så heldigvis i radioen finansministeren sige – og det er igen efter hukommelsen – at der ikke var nogen mening i den slags udtalelser. Finansministeren sagde ikke, hvem det var, der var kommet med de udtalelser, men hvad mener regeringen egentlig om spørgsmålet? Hvilke erfaringer har man gjort med hensyn til Danmarks lånemuligheder, og hvordan ligger det med renten og med de lånevilkår, som vi får tilbudt i det hele taget, i forhold til de lande, som vi plejer at sammenligne os med? Jeg mener, at finansministeren og regeringen skylder folketinget nogle reelle svar på dette spørgsmål. Jeg mener ikke, der er nogen mening i, at man prøver på at skræmme befolkningen helt ned i musehullerne ved at fortælle den, at nu er vi på bankerottens rand, nu er vores kreditværdighed lig nul. Det er jo det, man har prøvet på at sige.

Askjær Jørgensen (FP):

Vores finanspolitiske ordfører er optaget af udvalgsarbejde andetsteds i huset, og derfor skal jeg sige lidt på fremskridtspartiets vegne.

Om udlandsgælden vil jeg godt begynde med det positive. Vi er meget tilfredse med, at regeringen har stået fast over for presset mod kronen og over for den devaluerings-